

2014: groeiend verzet tegen asociaal beleid. 2015: strijden om te winnen!

De rechtse regering gaat heel ver in de aanvallen op onze levensstandaard. Lonen, uitkeringen, openbare diensten, ... Alles ligt onder vuur! Het antwoord met het actieplan van de vakbonden gaf aan dat het verzet hiertegen breed gedragen wordt. De grote betoging en geslaagde stakingsacties hebben de regering doen wankelen. Van de euforie bij de rechterzijde na de verkiezingen van 25 mei en de relatief snelle regeringsvorming is geen sprake meer, nu wordt algemeen erkend dat de regering instabiel is.

Doorheen het eerste actieplan hebben duizenden mensen voor het eerst in hun leven betoogd en/of gestaakt. Ze maakten ook kennis met de wijze waarop de gevestigde media bewust kant kiest voor het establishment. Het actieplan vormde ook een enorme leerschool voor een hele nieuwe generatie. Daarop verder bouwen is nu de uitdaging. LSP pleit daarom voor een tweede actieplan met eerst een nieuwe syndicale meeting in Brussel met pakweg 10 tot 20.000 aanwezigen, gevolgd door een nationale betoging waarop we proberen 200.000 mensen bijeen te krijgen. En als dat niet volstaat nieuwe stakingsacties met een 48-urenstaking als hoogtepunt. De rechtse regering en het besparingsbeleid kunnen weggestaakt worden!

Neem een abonnement op ons maandblad 'De Linkse Socialist'

De krant "De Linkse Socialist" biedt iedere maand een reeks artikels, verslagen en analyses vanuit de arbeidersbeweging en jongerenstrijd. In tegenstelling tot de gevestigde media laten wij werkenden en jongeren zelf aan het woord.

Neem een abonnement op deze krant: 20 € voor 12 nummers (meer mag ook als steun) of een doorlopende opdracht van minstens 2 euro per maand. Een proefabonnement (3 exemplaren) kost 5 euro.

Stort op BE48 0013 9075 96 27 van Socialist Press.

Besparingslogica dringt lokaal door

HET BESPARIINGSBELEID TREFT DE ZWAKKEREN

Een van de schandaligste voorbeelden is het verminderde werkingsgeld voor vzw Rozemarijn. Rozemarijn is een vzw die opvang en begeleiding organiseert voor volwassen personen met een handicap. Voor 2015 krijgen ze een 3500€ minder werkingsmiddelen alsook een halftijdse werkkraft minder. Dit zal de werking in gedrang brengen van vzw Rozemarijn naar nieuwe projecten toe. Dat de meest zwakste bevolkingsgroepen worden getroffen met de huidige asociale besparingslogica is onaanvaardbaar.

HET BESPARIINGSBELEID TREFT DE JONGEREN

Ook het jeugdhuis vzw Turlevis ziet haar werkingsmiddelen achteruitgaan. Zij zien hun subsidies dalen van 2500€ naar 620€. Dit is zeker geen leuk cadeau voor de tiende verjaardag van het jeugdhuis. Het antwoord vanuit de meerderheid in de gemeente Keerbergen is dat de andere jeugdverenigingen maar solidair hun subsidies moeten delen. Dit noemen we verdeling van de armoede i.p.v. het geld te gaan halen waar het zit. Daarenboven is er geen nieuw huurcontract omdat de gemeente het hele gebouw mogelijk wilt verkopen. Dit terwijl er geen enkel alternatief op tafel ligt voor het jeugdhuis. De jongeren zouden zich moeten organiseren om hun stem te laten horen. Dit kan in de eerste plaats met open vergaderingen in het jeugdhuis voor een pamfletten- en petitiecam-

vervolg op blz. 2...

pagne te starten voor een degelijk jeugdbeleid met een goed gesubsidieerd jeugdhuis te Keerbergen.

Daarbovenop heeft de gemeente op de gemeenteraad van december 2014 beslist om fuiven te verbieden in het cultureel centrum 'Den Bussel'. Dat er fuiven zouden georganiseerd worden in het cultureel centrum was beloofd aan de jeugd en voorzien bij de bouw van het centrum. De drogredenen van schepen Maria Verschoren (CD&V) houden geen steek.

Door dit asociale beleid komen er te Keerbergen nog verdere barsten in de meerderheid (NVA-CD&V). Zo vroeg gemeenteraadsvoorzitter Wouter Boncquet (CD&V) garanties voor een alternatief waar de jeugd fuiven kunnen organiseren. Hij moest het stellen met een belofte dat hier werk van gemaakt ging worden. Ondanks dit vage antwoord, stemde hij toch voor het verbod op fuiven in het gemeenschapscentrum. Waarschijnlijk heeft hij lessen getrokken van de politieke heksenjachten om toch niet al te sterk een mening naar voor te schuiven in het gemeentebestuur om, zoals wat er gebeurde met schepen Tina Somers (NVA), niet buiten spel te worden gezet.

HET BESPARIINGSBELEID TREFT DE "KLEINE" ZELFSTANDIGEN

Daarnaast pakt de meerderheid te Keerbergen uit met een nieuwe belasting die kleine zaken en zelfstandigen in Keerbergen het meest gaan treffen. Rond de leuze van "milieu" wordt een heffing ingevoerd op het verspreiden van reclamefolders. Afhankelijk van de folder zou dit 3 of 5 eurocent per folder bedragen.

Voor Keerbergen met ongeveer 5500 brievenbussen komt dit neer op +/- 165€ tot 275€ reclamebelasting voor een zelfstandige of kleine zaak om eenmalig een folder te verdelen in heel Keerbergen. Dat grote winkels zoals Delhaize, Colruyt of Aldi deze reclamebelasting moeten betalen, daar hebben we geen probleem mee. Maar maak dan uitzonderingen voor zelfstandigen en kleine zaken met bijvoorbeeld maximum 10 werknemers.

Door Christophe De Brabanter (foto)

Delhaize en inkomensongelijkheid

Wanneer we dit schrijven weten we nog niet wat het resultaat zal zijn van de sociale onderhandelingen bij Delhaize.

We weten wel wat Delhaize graag gerealiseerd zou zien : winkelsluitingen, ontslagen, inleveren voor wie blijft enz... Wat we ook weten is dat er bij Delhaize mooie voorbeelden te rapen zijn van inkomensongelijkheid.

Zo verscheen er in SABATO, het weekendmagazine van de Tijd, op 13 september vorig jaar een artikel over een fervente autoverzamelaar : Nicolas Hollanders de Ouderaen die tot februari van verleden jaar nog executive vicepresident van Delhaize was. Hij verliet de firma met een riant vergoeding van 1.800 000 euro (nog geen record trouwens) om zoals hij zelf zegt een ' sabbatical jaar ' te nemen om zich te kunnen toewijden op zijn autoverzameling die hij samen met 2 vrienden heeft samengesteld.

Het pronkstuk uit deze verzameling is een Ferrari 250 met als bijzonderheid dat er maar 40 van bestaan. Desgevallend door de reporter gevraagd naar de waarde ervan luidde het discrete en vage antwoord: 'een paar villa's.' Maar niet iedereen heeft hetzelfde idee als het over de waarde van een villa gaat! Een beter beeld kregen we doordat er een veiling in Californië plaatsgreep in augustus; dit is iets voor het tijdstip van de reportage (De Tijd 16 augustus 2014, pg 14). En daar werd eveneens een Ferrari 250 waarvan er 39 exemplaren bestaan (wellicht gaat het dus over dezelfde reeks) verkocht voor 38 miljoen dollar of 28 miljoen euro. (u leest het goed!)

En in de reportage verklapte Nicolas dat hij pas terug was van een autoconcours in...jawel, Californië. Toeval? Zou het kunnen dat hij daar was gaan zien wat de verkoop van een gelijkaardig type wagen thans opbrengt?

Als we dus uitgaan van wat een kassierster bij Delhaize maandelijks verdiend (1500 euro) en we vergelijken dit met de verkoopprijs van de wagen dan komen we tot het besluit dat er meer dan 18 duizend en 600 maanden voor nodig zijn (en dan mag men natuurlijk niets uitgeven maar alles sparen!) of anders gezegdmeer dan duizend vijfhonderd jaar elke maand 1500 euro sparen!!

Mag het iets meer zijn ?

Door Wilfried Mons